

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 10/2000 - 28 pàgines

Sessió Ordinària del dia 29 de desembre del 2000

El dia 29 de desembre del 2000, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 73/2000, el qual, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

- 1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei general d'ordenació del territori i urbanisme.
- 2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional.
- 3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'associacions.
- 4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries.
- 5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de les esmenes als articles 38, 37, 14 i 15 dels estatuts de l'Organització Mundial del Turisme i als apartats 12 i 13 de l'annex relatiu a les regles de finançament.
- 6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional.
- 7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de declaració d'alienabilitat i permuta d'un terreny amb el Sr. Daniel Coma Areny.
- 8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Mixt, al Projecte de llei de simplificació dels tràmits d'obertura d'establiments comercials i industrials.

9- Proposta d'acord relativa a la construcció de la nova seu del Consell General.

10- Proposta de declaració de la utilitat pública i la necessitat d'ocupació definitiva i adquisició, i d'ocupació temporal d'uns terrenys en relació amb el projecte de proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos al Solà d'Andorra la Vella. Zona Bon Repòs-Col·legi Janer

11- Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M. I. Sr. Francesc Areny Casal
- M. I. Sr. Josep Areny Fité
- M. I. Sr. Modest Baró Moles
- M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
- M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
- M. I. Sr. Miquel Casal Casal
- M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
- M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
- M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
- M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó
- M. I. Sr. Antoni Martí Petit
- M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
- M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez
- M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
- M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
- M. I. Sr. Marc Pintat Forné

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Miquel Alís Font
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Vicenç Mateu per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de Finances i Interior; Enric Casadevall Medrano, ministre de la Presidència i Economia; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Càndid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial; Pere Cervós Cardona, ministre d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Josep Àngel Mortés, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.20 h)

El M. I. Sr. Síndic General:

S'ha rebut una petició de tots els grups parlamentaris per incloure en l'ordre del dia de la present sessió l'examen d'una Proposta d'acord relativa a la construcció de la nova seu del Consell General. Aquesta Proposta, que ha estat presentada amb renúncia expressa a presentar-hi esmenes, ha estat admesa a tràmit per la Sindicatura, i ha estat lliurada a tots els membres abans de l'inici d'aquesta sessió.

També ha estat admesa a tràmit, sota el procediment d'extrema urgència i necessitat, una Proposta de declaració de la utilitat pública i la necessitat d'ocupació definitiva i adquisició, i d'ocupació temporal d'uns terrenys en relació amb el Projecte de proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos al Solà d'Andorra la Vella. Zona Bon Repòs-Col·legi Janer, presentada pel Govern, proposta que també ha estat lliurada als membres abans de l'inici de la present sessió.

Si no hi ha cap observació, s'afegiran com a punts número 9 i 10 just abans de les preguntes que es convertiran en el punt número 11.

D'acord?

Doncs, passem al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat en el Butlletí número 69/2000, del 13 de desembre.

El Sr. Jaume Martí, nomenat ponent per part d'aquesta Comissió Legislativa exposa l'informe.

Sr. Martí teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Martí:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 31 d'octubre, la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, em va nomenar ponent del Projecte de Llei general d'ordenació del territori i urbanisme i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, amb mandat de la Junta de Presidents sota l'encàrrec d'analitzar les seixanta-quatre esmenes a l'articulat que han estat presentades al Projecte de llei general d'ordenació del territori i urbanisme pel Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, ha examinat en el decurs de les reunions mantingudes el 7, el 14 i el 21 de novembre, i el 5 de desembre d'enguany l'informe del ponent del qual se'n desprèn el següent: setze esmenes s'han aprovat per unanimitat, una esmena ha estat retirada, i la resta d'esmenes no s'han aprovat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 11 d'octubre ja vam debatre en aquesta Cambra la presa en consideració d'aquesta Llei...bé la

presa en consideració pròpiament no... l'esmena a la totalitat que s'havia presentat des de l'oposició.

Jo mantinc personalment totes les posicions i els arguments que vaig defensar en aquell moment, i després d'haver passat en Comissió el tràmit d'esmenes, el tràmit de discussió d'aquestes, no hi ha hagut, al meu entendre, canvis substancials, i segueixo discrepant absolutament del contingut d'aquesta Llei.

El meu vot serà, doncs, negatiu.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic... perdó.

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, per adherir-me al que acaba de manifestar el company conseller Vicenç Alay, la nostra opinió ja manifestada en aquell moment, doncs, la donem per totalment confirmada. I només dir que les esperances que hi puguin haver que hi hagués en Comissió una obertura i una voluntat d'acord polític, doncs, s'ha demostrat que, dissortadament, no ha estat així.

Per tant nosaltres mantenim la nostra oposició global al text.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

"La necessitat d'establir un marc normatiu de l'ordenació del territori, de la planificació de l'urbanisme i del procés constructiu es fa sentir d'ençà una colla d'anys, i de forma més notable a partir del 1993, després de la promulgació de la Constitució i de la Llei qualificada de delimitació de competències entre el Govern i els comuns." Així comença l'exposició de motius del Projecte de llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

En el debat de totalitat de l'11 d'octubre del 2000, els companys Jaume Bartumeu i Vicenç Alay van desenvolupar abastament les mancances d'aquesta Llei, per tal d'aconseguir una relació adequada entre

territori, població, activitats, serveis i infraestructures.

En el mateix debat de totalitat els lliberals van centrar el seu parlament en intentar convèncer que aquesta Llei no malmet les competències comunals. Per què aquesta insistència?

Nosaltres vàrem decidir esperar el tractament que es donava a les seixanta-quatre esmenes presentades per pronunciar-nos a favor o en contra d'aquesta Llei.

Citarem els set punts essencials en els que fonamentem la nostra oposició a aquest Projecte.

Un: els articles 61 a 66 regulen els projectes d'interès nacional i els plans sectorials amb incidència supracomunal. Es tracta d'acords relatius a l'ordenació del territori que s'imposen sobre els plans d'àmbit comunal. Aquests projectes d'interès nacional no estan sotmesos a l'autorització dels comuns (article 61). En els plans sectorials amb incidència supracomunal els comuns sols participen a través d'un informe preceptiu, però no vinculant (article 63).

És evident que aquests plans sectorials amb incidència supracomunal, en un territori de dimensions reduïdes com són les del nostre país, i on a més els comunals representen prop del 95 % de la superfície total, poden convertir-se en l'acord urbanístic fonamental.

Dos: en la part de l'exposició de motius que he llegit al principi d'aquesta intervenció, es parla de la Llei qualificada de delimitació de competències entre el Govern i els comuns. Sembla que s'ha volgut excloure el Consell General, ja que es tracta, si parlem de la mateixa Llei, de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns. Entenem així, que es tracta d'una delimitació de competències entre els comuns, el Consell General i el Govern. No pensem que sigui un lapsus del legislador, ja que, segons la Llei, els projectes d'interès nacional són redactats i aprovats pel Govern, quan haurien, al nostre entendre, de ser aprovats pel Consell General.

Tres: els plans d'ordenació i urbanisme parroquial fixaran l'edificabilitat global en cada parròquia. Aquesta edificabilitat global no podrà ser superior, diu la Llei, a la que resulta del càlcul fet en aplicació de la normativa urbanística, i de la construcció vigent abans de l'entrada en vigor de la present Llei.

Nosaltres proposàvem que aquesta edificabilitat global no pogués ser superior a la que resultaria de l'aplicació de les normes generals de l'Estat. És a dir de l'Ordenació I de Serveis Públics, de 16 de juny de 1978, i de l'Ordenació II de Serveis Públics, de 29 de juliol de 1981.

Deixàvem així, la possibilitat als comuns de retallar per sota les normes generals de l'Estat, fins on els hi hauria convingut, sempre després d'una informació pública, deixant a tots els administrats la possibilitat de presentar llurs al·legacions.

Quatre: la Llei crea una Comissió Tècnica d'Urbanisme, òrgan amb funcions consultives i alhora competències decisòries que ha de resoldre tots els recursos d'alçada que s'interposin contra actes dels comuns en matèria d'ordenació del territori, urbanisme i construcció.

La quasi totalitat dels onze membres d'aquesta Comissió són tècnics amb titulació d'arquitectura superior o d'enginyeria de camins, canals o ports. Si bé considerem les funcions consultives d'aquesta Comissió necessàries, no podem, de cap manera, acceptar les seves funcions decisòries. No podem acceptar que una decisió presa per una assemblea de persones elegides pel poble, com és un comú, pugui ser revocada per una comissió de tècnics en arquitectura o enginyeria (amb tot el respecte per les persones i llur qualificació).

A més pensem que l'article 132.2 apartat b) és matèria de llei qualificada, ja que estableix una tutela cabdal sobre la competència de gestió urbanística que la Llei qualificada de competències dels comuns atorga a les administracions locals. En efecte, serà la Comissió Tècnica d'Urbanisme -excepte unanimitat dels propietaris- la que, de forma preceptiva i vinculant, verificarà la justa distribució de les càrregues i beneficis entre propietaris, i la correcció del procediment de tramitació de plans especials i plans parcials (article 121 c)) en relació al precitat article 132.2 apartat b).

Cinc: constitueixen excepcions a les prohibicions de caràcter general establertes en el règim del sòl no urbanitzable, l'execució de projectes d'interès nacional, diu l'article 51.1.

Nosaltres proposàvem, a més a més, una altra figura: els projectes d'interès comunal; i demanàvem que aquests també constitueixin una excepció a les prohibicions de caràcter general establertes en el règim del sòl no urbanitzable.

Ho demanàvem convençuts que si es podia fer pels projectes d'interès nacional amb la corresponent cessió del terreny per part del comú afectat, més lògic seria que ho poguéssim fer el comú sobre uns terrenys comunals de la seva propietat.

Sis: l'article 134 enumera una sèrie d'actes (tretze) subjectes a llicència. I afegeix al seu punt catorze: "Totes les actuacions que s'assenyalin reglamentàriament."

Això suposa que una sèrie d'actes estaran sotmesos a llicència per llei, i una altra sèrie estaran sotmesos a llicència per reglament. Nosaltres pensem, com ja hem dit altres vegades, que un reglament pot desenvolupar una llei, però mai completar-la.

Set: una vegada més, aquesta Llei considera que es pot utilitzar el silenci administratiu per tal de no motivar la denegació d'una sol·licitud (article 137.2). Nosaltres, sempre en defensa de l'administrat, proposem que si en el termini de tres mesos una sol·licitud no s'ha resolt, aquesta s'ha de considerar com acceptada.

Senyors del Govern, considerem que una Llei que reguli l'ordenació del territori i l'urbanisme és necessària al nostre país.

Però, senyors del Govern, no podem acceptar que una llei de quòrum superior, com és la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, que preserva concretes competències a les administracions locals, quedi sense contingut i, de fet, pràcticament buida a causa de preceptes abusius de la llei ordinària d'ordenació del territori i urbanisme.

D'aquesta manera queda consolidat el frau a la voluntat de descentralització present a la Constitució, i d'altra banda, tradicional a la configuració històrica de les nostres valls.

Per això, Sr. síndic, demanem que al moment de l'aprovació d'aquesta Llei es procedeixi, per separat, a la votació dels consellers elegits en circumscripció parroquial i dels consellers elegits en circumscripció nacional, tal com ho preveu l'article 57.3 de la nostra constitució.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció del Grup Lliberal.

Sr. Josep Areny teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Areny:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres, Srs. consellers de l'oposició, sí que votarem aquesta Llei, perquè creiem que és una Llei que nosaltres ja portàvem en el nostre programa electoral de fa quatre anys. És una Llei que hem esmerçat molt temps (quatre anys). No ha estat fàcil de fer. Creiem que és una Llei equilibrada, i creiem a la vegada que és una Llei necessària pel país. És una pena que no la voteu, perquè sí que crec que hi heu treballat, i hi heu treballat molt, prova del qual heu presentat seixanta esmenes. D'aquestes seixanta esmenes, nosaltres n'hem aprovat disset, doncs, és

gairebé un percentatge prou important. Heu fet prova de bona voluntat. Em sap greu perquè en el fons no la votareu, nosaltres la votarem contents i satisfets. I em sap greu perquè no serà només la Llei dels lliberals, sinó que serà la Llei de tots. I espero que duri molts anys. Aquesta és la veritat.

Dit això, voldria aprofitar l'ocasió per agrair el ministre Càndid Naudi, perquè hi ha dedicat moltes hores en aquesta Llei, així com els seus serveis del Ministeri i als tècnics que hi han treballat. Hi ha dedicat moltes hores, i realment jo, personalment, li vull agrair totes les estones que hi ha passat i dedicat. Voldria, també, agrair els membres de la Comissió, perquè ja serà l'última vegada d'aquesta legislatura que ens trobem, doncs, el bon consens i, també, doncs, la manera de treballar perquè ha estat una Comissió que, jo com a president n'estic molt content, potser haguéssim pogut fer més feina, però la que hem fet n'estic satisfet, i us vull agrair a tots per haver-la fet conjuntament.

Això dit, doncs, passo a dir el contingut de la Llei del Grup Liberal.

El Projecte de Llei d'ordenament del territori i urbanisme que avui se sotmet a l'aprovació del Consell General fa una extensa referència en la seva exposició de motius als seus antecedents, a la situació actual, a les mancances urbanístiques del país, i molt especialment als objectius generals i particulars que pretén abordar i resoldre la Llei.

Cal recordar que tant entre la població com en el si del Consell General, s'ha palesat històricament, en múltiples ocasions, la necessitat de dotar-se d'una Llei com la que avui proposem. I això, fins i tot, molt abans de l'aprovació de la Constitució que, en el seu article 31, atribueix expressament a l'Estat la funció de vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals.

En aquest sentit l'articulat de la Llei que es proposa, posa fi a tot un seguit de greus mancances en el marc legal vigent, tant pel que fa a l'oportuna delimitació i clarificació de les competències entre el Govern i els Comuns, com pel que fa a l'afiliació del procediment d'autorització o de denegació de les llicències urbanístiques, posant fi als dobles tràmits administratius. I, el que és més important, aporta seguretat jurídica a un dels sectors econòmics més importants del país com és el de la construcció. Cal recordar que la qualitat i la sostenibilitat d'aquest sector és actualment una de les bases més importants del nostre desenvolupament econòmic, emmarcat en els camps del turisme i de la prestació de serveis que es troben en trànsit cap una major diversificació de l'economia.

Entre els objectius que la Llei pretén assolir cal fer esment de la distinció que s'efectua entre les diferents fases del procés del planejament a mig i llarg termini, de la implantació dels corresponents mecanismes per a la revisió del planejament de forma periòdica i sistemàtica per anar adaptant les previsions a la realitat, i de la simplificació dels processos administratius actuals, eliminant la doble tramitació de les llicències d'edificació i el contingut documental de les mateixes. A l'ensems, la Llei assegura als ciutadans l'aplicació efectiva dels principis de publicitat i del dret a la informació urbanística per a la presa de les corresponents decisions de manera fonamentada i en base a la transparència del procés urbanístic.

Es pot afirmar que aquesta Llei és perfectament assimilable, tant en categoria normativa com en claredat, a les lleis equivalents dels estats del nostre entorn geogràfic, tenint sempre en compte l'estructura territorial específica d'Andorra i les seves peculiaritats i necessitats pròpies.

En el procés d'elaboració de la Llei s'ha tingut en compte, també, el fet d'haver de treballar sobre uns terrenys que ja anteriorment estaven qualificats per les zonificacions i els seus coeficients, tot el que ha estat un important element de reflexió per tal d'introduir de forma no traumàtica la cessió obligatòria de terrenys per la creació de sòl públic, producte del planejament, tot mantenint la rendibilitat del sòl vigent.

En definitiva, la Llei aporta una visió global de referència i un més alt grau de previsió en matèria urbanística i d'ordenació del territori, i sobretot, la substitució de l'actual normativa general i indiscriminada d'edificació per la nova normativa subsidiària de planejament de cada comú. Aquesta normativa permetrà en cada cas una millor integració de les tipologies al medi, tot respectant la normativa reglamentària bàsica de general aplicació a totes les edificacions.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Jo m'agradaria contestar per ordre dels M. I. consellers que han anat fent la seva intervenció. Jo ho faré a l'ensems, perquè em dono compte que en el

cas, per exemple, del Sr. Alay o del Sr. Bartumeu, i també del Sr. Alís, moltes vegades els arguments són els mateixos. No sé si els deuen compartir o què, però, sí que puc notar que se'ls van passant.

El Sr. Alay, veig que insisteix en els seus posicionaments i argument que va tenir en el seu dia. Els contestaré a l'ensens que els contestaré amb el Sr. Bartumeu que té els mateixos posicionaments i arguments que va tenir en el seu dia.

Per no cansar l'Assemblea, havia fet una contesta. Aquí em sembla que són, pràcticament, deu folis, i que havia demanat, en el seu dia, la gràcia al Sr. Bartumeu, de contestar-li amb detall, un per un, tots els seus arguments que havia anat mencionant, no ho faré un per un, però sí que aniré mencionant els més importants que en el seu moment es van dir.

I els més importants que en el seu moment es van dir, i algun com l'article 15, és que aquesta Llei, per exemple, donava la possibilitat de construir vivendes socials. I per ser ordenat aniré contestant els cinc, -els sis en aquest cas, va dir el Sr. Bartumeu-, però jo, a les actes del Consell només n'he trobat cinc, els cinc punts que va mencionar el Sr. Bartumeu.

En primer lloc, Sr. Bartumeu, li diré que aquesta gestió d'aquesta Llei no ha sigut una gestió unilateral. Miri, ha sigut una gestió, això sí, efectuada pel Govern lliberal i pel Ministeri d'Ordenament Territorial, però curiosament amb uns tècnics, Sr. Bartumeu, que no va nomenar el Govern lliberal, sinó que va ser un Govern no lliberal. I el Govern lliberal s'ha fet el plaer de continuar amb els mateixos. I aquesta legió de tècnics, que vostè va mencionar que teníem, doncs, miri són els del Ministeri, un advocat andorrà i un arquitecte andorrà, i amb aquestes tres persones, una del Ministeri, un advocat i un tècnic, doncs, han pogut fer aquesta Llei.

Aquesta mateixa comissió o aquests mateixos tècnics, en el seu dia van ser curiosament nomenats pel Sr. Jordi Mas, avui dia candidat a cap de Govern.

Bé, miri, vostè parlava en aquell moment de les associacions ecologistes, també, i de les mesures de protecció. Doncs, miri, aquesta Llei, en l'article 71, per exemple, preveu totes les mesures de protecció que es puguin adoptar en relació al medi ambient, la conservació de la natura, la fauna i l'ecosistema.

També, hem de dir que aquesta legió de tècnics andorrans i d'assessors del Ministeri, miri, jo crec que avui dia els haurem de felicitar, perquè veig que als països veïns, en aquest cas Espanya amb el seu Govern central i la generalitat de Catalunya, estan copiant una mica la Llei d'ordenament del territori del Govern lliberal andorrà, concretament l'estan copiant bastant, perquè estan fent una obertura en el

sentit d'aquesta mateixa Llei d'ordenament, que avui dia, crec que aquesta Cambra és farà un plaer de poder aprovar.

Que més li podria dir. Miri, jo li podria dir que aquesta és una Llei moderna, és una Llei que és cada vegada més copiada, és una Llei que tots els punts, i després els donaré -i em faré un plaer de donar-los-que vostè va mencionar, els contempla. Els contempla, els defineix, els valida i els fa efectius. Per tant, no voldria que em digués que és, només, una Llei, com també va dir el Sr. Alay, que preveu... que només és molt tècnica. Miri, en aquesta Llei, també, hi ho llegeixo, i em sembla que ho he vist abans, perquè ho he volgut ressaltar, perquè també ho ha dit el Sr. Alís: "també poden ser tècnics superiors en urbanisme i qualificats per la Unió europea".

Jo crec que si la Unió Europea ho fa... la Unió Europea, vostè Sr. Bartumeu, quan li va bé la fa servir, i quan no, doncs, no la fa servir. En aquest, miri, nosaltres sí que ho hem fet. Hem fet servir la Unió Europea, i em dit que a part d'enginyers de camins o tècnics superiors, també podrien ser tècnics amb urbanisme qualificats per la Unió Europea. Això ho diu la Llei.

També què li podria dir? Li podria dir que, si les matemàtiques no em fallen, aquesta Llei permetrà que un comú, com el de vostè, el de la seva parròquia que és el d'Andorra la Vella, serà segurament el que podrà tenir un pla d'ordenament i urbanisme totalment finalitzat, i segurament de l'acceptació majoritària de la població d'Andorra la Vella.

Quan al Sr. Alís, miri, li diré que he seguit molt atentament el seu exposat, i m'he donat compte d'una cosa, que quan van passar les seves esmenes per la Comissió... miri, la Comissió veig que va acceptar totes les que no canviaven la filosofia de la Llei. Però no va voler acceptar les que, sí, que canviaven d'una forma global la filosofia de la Llei. Vostè n'ha mencionat vàries. Algunes, una altra vegada, ho ha fet, diguem, d'una forma no massa encertada, perquè el que em deia que estava contemplat o no contemplat, en algun article ho està en alguns altres, però sí que li diré que vostè quan em parlava de l'esmena número 8, per exemple l'article 23... I això sí que és important quan, també, el Srs. Bartumeu i Alay, ens deien que aquí estàvem beneficiant els terratinents, la gent que tenia terrenys, i a tots els altres... Vostè el que volia fer amb aquesta esmena, és augmentar l'edificabilitat global, i era contrari al que vostè ha estat mencionant. I jo em demano: com quedarien els comuns, com els d'Ordino, la Massana, Canillo i altres, que han baixat l'edificabilitat global que està

prevista en aquesta Ordinació del Consell General. Doncs, no ho sé, haurien de modificar una altra vegada, quan la seva voluntat i la voluntat de la seva parròquia ha sigut d'haver baixat aquesta edificabilitat.

També li diré que l'article 51, en aquest cas, permet als comuns poder fer moltes coses de les quals vostè ha dit. Ara bé, sí que permet fer als comuns aquestes coses sempre que siguin de benefici per la societat o per l'administrat. Més ben dit, que sigui d'interès públic, no que siguin d'interès només d'uns quants. I ho repeteixo, no que siguin només d'uns quants.

Llavors, mirin, senyors, jo crec que el Ministeri, el Govern, el Grup Lliberal ho ha manifestat, jo crec que estem molt i molt contents políticament de poder tirar aquesta Llei endavant, una Llei que és respectuosa amb el medi ambient, una Llei que ens diu com hem de fer l'aprofitament del sòl, una Llei que millora la qualitat de la vida, si encara és possible, i una llei que farà que el nostre país en el futur sigui encara millor.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, intervenció perquè després de la intervenció del Sr. Naudi, si no contestés semblaria que li dono la raó, i de cap manera puc donar-li la raó amb el que ha dit.

Bé, a mi m'ha tocat poca de la seva intervenció, però, li contestaré alguna de les coses que ha dit.

Ha dit que havíem parlat que havia dit que era una llei tècnica. Sí que ho vaig dir, però, això, no vol dir que no sigui política. El fet que sigui una llei tècnica, té una càrrega política, i també, ho vaig dir en el seu moment, prou important. O sigui que, sí, que és una llei política. Quan dic que és una llei tècnica, vull dir que potser en lloc d'una llei d'ordenament del territori, és més una llei d'urbanisme. Em sembla que era el Jaume Bartumeu que va dir que era una llei caminera, o una qüestió d'aquest tipus. Em referia a això.

Vostè s'ha referit més en les intervencions que hi va haver en l'altra sessió, i ara me les estava mirant a correu... Miri jo li volia fer una reflexió. Miri, vostè em contestava l'altre dia, quan li vaig fer una interpel·lació sobre el sòl agrícola i forestal, i quan jo li deia que, això, en la Llei només està regulat pel

que fa a sòl comunal. I vostè diu no, vostè no se l'ha llegit bé. No entraré a veure si me l'he llegit bé o no, perquè és indiferent. Vostè em diu que sí que està regulat, perquè en el POU hi sortirà. O sigui, els comuns establiran quins són els sòls agrícoles i els sòls industrials, etc.

Vostè hauria de saber que la qualificació d'un sòl agrícola no és una qualificació que sigui banal i que té moltes càrregues. La qualificació d'un sòl agrícola sol anar associada a una sèrie de limitacions en l'ús d'aquest sòl, tal com reconeix la pròpia Constitució, que el dret de propietat immobiliària no és un dret absolut, sinó que està sotmès a una sèrie de limitacions. Bé, que aquestes limitacions estan recollides en la Constitució significa que el seu desenvolupament estant en el títol que està, el seu desenvolupament s'ha de fer per llei. O sigui que no és admissible que siguin els comuns, per la via d'un pla comunal pel POU, que estableixin quins són i quins efectes o quines causes tindran sobre la propietat els terrenys agrícoles. Em sembla que és prou greu, o sigui que estariem en un terreny que estaria, segurament, limitant la constitucionalitat.

Però bé, no entraré en aquest tema. En tot cas, torni-s'ho a repassar bé, i veurà que totes les referències que es produeixen sobre sòl agrícola són sobre sòl no urbanitzable, i el sòl no urbanitzable afecta només a terreny comunal. El dia que els comuns legislin sobre això, no ho estaran fent a partir de la Llei, sinó per iniciativa personal. I això conculca, al meu entendre, el que disposa la Constitució.

Ha fet altres reflexions. Jo ara no hi entraré, perquè algunes suposo que ja les contestaran els meus companys.

Jo en tot cas li vull dir que aquesta Llei, que significa un avanç, segur, en termes d'urbanisme, significa també, al nostre entendre, una pèrdua important d'una oportunitat de regular l'ordenament del territori. Ordenar vol dir alguna cosa més que el que vostès han fet en aquesta Llei.

Res més. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr, Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que per ser avui l'últim Consell de la legislatura, haurem afegit una pedra important, ja que estem parlant d'urbanisme, a aquest magnífic rècord *guiness* d'innovacions parlamentàries que el Govern ens ha anat fent durant aquests quatre anys.

Ara resulta que els debats es fan aquí amb intermitències, i que un debat que es va fer fa dos mesos i mig, i que està al Diari Oficial del Consell, del dia 11 d'octubre, doncs, dos mesos i mig després, ve el Sr. ministre i ens contesta, i ens contesta coses que vam dir l'11 d'octubre, perquè avui no les hem pas tornat a dir ni repetir, tot i que les hem donat per sabudes.

Efectivament, i després, en un altre punt afegit en urgentíssima hora, en tornem a parlar, jo ja admeto que la celeritat que caracteritza la direcció del Ministeri d'Ordenament del Territori, doncs, no permet anar més de pressa, i que en dos mesos i mig, doncs, han de preparar les contestes als consellers. Llàstima que en dos mesos i mig, doncs, només n'hagi pogut dir tan poca cosa.

Què ens diu? Que ara la Unió Europea està molt atenta -si ho he entès bé- a tot això, i que jo només la utilitzo quan em convé. Jo no la utilitzo. Jo procuro llegir el que fa la Unió Europea, i també el que fa Navarra.

A mi em sembla que la qüestió que ha dit que em contestaria, encara no me l'ha contestat, que és la qüestió de la possibilitat per un comú de promoure urbanisme en l'aspecte de vivendes socials, com vaig dir l'altre dia. Continua sense contestar-m'ho. Els seus tècnics no deuen saber que dir-li que em digui.

En tot cas, a mi em sembla que no ha afegit -i l'he escoltat, i fins i tot he pres notes- cap motiu que ens permetés canviar d'opinió, ni canviar ni un punt ni una coma del que vam dir.

Sí que li diré, per il·lustrar als seus tècnics, que efectivament hi havia sis punts en la meva exposició. Aleshores, el punt comença on diu "Aquesta Llei passa de puntetes...", última ratlla de la pàgina 12 del Diari; i el punt número 6 comença al tercer paràgraf de la pàgina 12 quan diu "La Llei serà de difícil aplicació pràctica...". És a dir, que encara que s'ho hagi tornat a llegir, em sembla que s'ho ha llegit de pressa, perquè els sis punts hi són.

I finalment, pel que fa a Andorra la Vella, em sembla que ho vam dir l'altre dia. A Andorra la Vella, el Pla d'urbanisme, pel que jo sé, doncs, fa molts dies i molts mesos que el tenia a punt, i si el Pla d'urbanisme no anava endavant és perquè vostès no havien fet els deures, i no havien preparat la Llei, no perquè el Comú no la tingués. Per tant, no vulgui dir que gràcies als seus deures tardans, el Comú d'Andorra la Vella podrà fer un pla, perquè ja el tenia fet.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr, Miquel Alís, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria contestar els dos punts que m'ha contestat el Sr. ministre.

El primer, sobre l'edificabilitat global. Diu el Sr. ministre que amb la nostra intervenció o amb les nostres esmenes volíem augmentar l'edificabilitat global de les parròquies, aquesta no és la nostra intenció. Perquè diem, i dic i repeteixo, aquí, al Parlament, que he dit abans, que sempre s'havia de quedar per sota dels límits fixats per l'Estat. Això és el que diem en el nostre parlament. Que es quedi per sota.

A llavors, el segon punt que ha comentat el Sr. ministre, i ha insistit perquè ho ha dit dos vegades, ha parlat d'interès d'uns quants. Aquí si em pogués precisar el Sr. ministre, quins són aquests interessos, perquè jo no veig que defensem, amb la nostra intervenció, els interessos d'uns quants. Si em pogués precisar de qui són, li podria contestar.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, cap intervenció?

El Govern? Sr. ministre, vol tornar a intervenir?

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, primer contestaré al Sr. Alay, i li diré que els comuns en aquest moment estan agafant equips multidisciplinaris per poder fer el que vostè anomena, i la Llei anomena POU, és a dir els plans d'ordenació i urbanisme parroquial, i de cap manera m'ho agafo, jo, això d'una forma banal, sinó ans al contrari. I recomano, jo, directament als comuns que com més tècnics puguin tenir, i com més multidisciplinaris puguin ésser, millor sortirà el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial. Perquè no solament estem parlant d'urbanisme, Sr. Alay, li pesi o no li pesi, estem parlant, també, d'ordenament. Aquesta Llei preveu fer ordenament, i preveu fer urbanisme. I sempre els comuns així ho han entès, i estan agafant dintre dels seus equips la multitud o la màxima disciplina possibles per poder-lo tirar endavant.

Quant a vostè Sr. Bartumeu, miri, li repeteixo el mateix, si el Comú d'Andorra la Vella té el Pla d'urbanisme, avui dia també el transformarà en Pla d'ordenament, perquè, en aquest cas, el que sí que fa és tenir assessorament de tècnics multidisciplinaris perquè no sigui solament un Pla d'urbanisme, sinó que sigui també un Pla d'ordenament.

I és evident que nosaltres hem fet els deures, perquè ningú els havia fet abans que nosaltres. Hem fet els deures, i hem fet el que havíem promès en el nostre programa electoral, que és fer la Llei d'ordenament del territori, perquè, així, els comuns de totes les parròquies de les Valls d'Andorra puguin tirar endavant els seus anhelats plans d'ordenament i urbanisme parroquial.

Quant a vostè Sr. Alís, miri, no sé si és exprés o no, però, sense voler, potser sí que augmenten l'edificabilitat. Perquè el que jo li he dit, és que les ordinacions, que en aquest cas vostè menciona en l'esmena que presentava, són unes ordinacions del Consell General, i el que li estava dient és que hi havia parròquies que ja havien abaixat aquests índexs de volumetria d'altura i d'edificabilitat.

Quan em refereixo, i quan li dic els interessos d'uns quants, jo l'únic que li estic dient és que l'article 51 de la Llei d'ordenament del territori, li permet, sempre que sigui d'interès públic -i interès públic vol dir interès general- tirar endavant, segurament, algun projecte amb terreny comunal. Això és el que li vull arribar a dir, Sr. Alís.

Moltes, gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervecnió?

Sí, Sr. Vicenç Alay, del Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Voldria contestar i acabaré aquí el comentari que m'ha fet el Sr. ministre.

Miri, jo li llegiré, perquè em sembla que no ens entenem. Jo no li discuteixo, estic segur que els comuns faran molt bé la seva feina. Jo li parlo una mica del que és, ja, qüestió de concepte i de canemàs de la pròpia Llei que poso en dubte.

Dic, miri, l'article 27 de la Constitució diu: "Es reconeix el dret a la propietat privada i a l'herència, sense altres limitacions que les derivades de la funció social de la propietat." Això està en l'article 27, capítol V, títol II. I més endavant, en l'article 40 diu: "La regulació de l'exercici dels drets reconeguts en aquest títol només es pot dur a terme per llei. Els drets dels capítols III i IV...". O sigui que les

limitacions que es deriven de la funció social de la propietat han d'estar regulades per llei. És evident que si algú diu que aquest terreny és agrícola, i està limitat el seu ús per una sèrie de coses, que és aquesta la característica inherent a una qualificació d'aquest tipus, sigui agrícola o sigui un altra qualificació, doncs, queda de ple recollida per aquests articles.

Jo tinc aquí, i se'n va parlar l'altre dia, que vostès s'havien inspirat de la Llei foral. Bé, això era abans que els espanyols vinguessin a inspirar-se de nosaltres, però de moment jo la tinc aquí, la Llei foral de Navarra. Parla del sòl no urbanitzable, i recull en la Llei què és sòl no urbanitzable, explica una sèrie de coses, i després en fa un llistat: primer, espais naturals; segon, sòl forestal; tercer, sòl d'alta productivitat agrícola; quart, sòl de mitjana productivitat agrícola, etc.

És en la Llei que es regula el sòl forestal, i no està parlant de terrenys comunals, sinó de qualsevol terreny de productivitat agrícola, sigui comunal, que a Espanya n'hi ha bastant menys que no pas aquí, o sigui de terreny privat. Això respectaria la Constitució, perquè regula per llei, perquè després d'això, evidentment, hi ha les limitacions que té un espai dedicat a l'agricultura.

Jo el que li posava en dubte és la pertinença o la constitucionalitat d'una Llei que deixa un aspecte tan important com aquest en mans del comú, per molt bé que facin la feina al comú, cosa que no poso en dubte. És el que li deia.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Alís, havíeu demanat la paraula o no? No.

Bé, cap altra intervenció?

Bé, doncs, procedirem...

Sí, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Era pel sistema de votació que he demanat al principi, si és que la votació es farà tal com he demanat?

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, en tot cas procedirem ara a la votació, però entenc que la votació s'ha de fer tal com es procedeix en cas d'una llei ordinària, ja que aquesta Llei quan ha estat tramitada, ha estat tramitada com una llei ordinària, i la Comissió no ha fet cap

observació al respecte, doncs, per tant entenc que la votació s'ha de dur a terme com una llei ordinària.

Sí. Sr. Alís?

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Bé, llavors nosaltres votarem que no pel contingut de la Llei, i votarem també que no pel sistema de votació que vostè utilitza. Perquè considerem que aquesta Llei ordinària afecta, doncs, la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

El M. I. Sr. Síndic General:

Jo ho entenc, i no entro en aquesta qüestió. Només dic que el fet és que la Llei ha estat tramitada d'una manera, i la Comissió en el seu informe no ha fet cap menció al respecte. Per tant, doncs, ha estat presentada una llei ordinària, aquí, al ple i no es pot, doncs, efectuar la votació que vós demaneu.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Llavors només afegir una cosa, que com que afecta un article de la Constitució, ens reservem el dret de portar aquesta Llei al Tribunal Constitucional.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Evidentment, és un dret que teniu.

Doncs, sotmetrem el text a votació, com he dit abans. Procedim a la votació: sí, és sí al Projecte de llei; i no, és no al Projecte de llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí

M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 17; Vots en contra: 9.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació, queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 70/2000, del 14 de desembre.

El Sr. Narcís Casal, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa n'exposa l'informe.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Vaig ser nomenat....

Se sent... és que no sé si se'm sent...

El M. I. Sr. Síndic General:

Em sembla que hi ha problemes de micro...

Sí, endavant.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Vaig ser nomenat ponent de la Comissió Legislativa d'Interior el dia 20 de novembre. La Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional va ser estudiada per la Comissió d'Interior en dos reunions: els dies 27 de novembre i 4 de desembre. Es van examinar vint-i-set esmenes. D'aquestes vint-i-set esmenes, dinou han estat presentades conjuntament per l'Agrupament Nacional Democràtic i el Grup Mixt. Vuit han estat presentades pel Grup Lliberal; de les quals disset van ser aprovades per unanimitat, quatre van ser retirades, i sis van ser transaccionades per unanimitat.

Com es veu, cap de les esmenes va ser objecte de votació, i per tant es pot dir que el Projecte ha estat enllestit amb el consens de tots els membres de la Comissió, i ha quedat finalment aprovat tal com es presenta avui en aquesta Cambra, amb la salvetat referent a l'article 43, on en el Butlletí del Consell General 70/2000, s'ha omès la paraula "de", i el que faré si em permeten és procedir a la lectura de l'article tal com hauria de quedar perquè no hi hagin dubtes.

"Article 43

Els qui actuïn per compte d'un tercer estan obligats a informar-se degudament de l'origen dels fons que rebin i de la identitat del seu veritable propietari, a fi d'evitar qualsevol operació de blanqueig."

Així és tal com quedaria l'article 43.

Per altra banda, només em queda remarcar que la Comissió va aprovar una disposició addicional de la Llei que, al nostre entre, hauria de merèixer la consideració de qualificada.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé, moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, alguna intervenció? Cap intervenció?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?

Sí, Sr. Narcís Casal teniu la paraula,

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres creiem que aquesta Llei segurament és necessària, oi...

Ara., el que no podem és fer-ne un panegíric, perquè això potser li correspon més al Govern, que és el que

sap tots els motius que han portat a presentar una llei contra el blanqueig. Perquè és clar, ja n'hi havia una de llei contra el blanqueig de diners.

Nosaltres, el que hem fet és col·laborar perquè aquesta Llei surti el millor possible. Confiem en què serà útil, i que enfortirà la lluita contra el blanqueig de diners que es va iniciar, legislativament parlant, l'any 1995, o potser *inclús* abans, l'any 1990, amb la reforma del Codi penal.

Ara bé, sí que potser voldríem fer una reflexió general que ve des d'una perspectiva lleugerament diferent de la del Govern.

Les necessitats del nostre país -em refereixo a necessitats d'ingressos de l'Estat-, la voluntat de lluitar contra el blanqueig, i les pràctiques fiscals que són perjudicials i intolerables pels països del nostre entorn, són factors que poden, al nostre entendre, poden ser resolts de manera global. *Inclús*, creiem que si es fa aquesta anàlisi global, es pot arribar a trobar que una mateixa solució serveixi per a diferents problemes.

Per a nosaltres aquesta seria l'actitud correcta: buscar solucions globals. Altrament, el que es pot acabar fent és concentrar-se en àrees legislatives, com per exemple, la del blanqueig de diners, oblidant totalment les altres qüestions igualment importants.

Sembla que per tal de fer callar les veus de l'exterior, ens dediquem ara a *apretar el tornillo* de la lluita contra el blanqueig, quan de fet, ni el blanqueig de diners és avui un problema real al nostre país -vull dir que no ho és comparat amb cap dels països europeus- ni amb aquesta escalada legislativa acabarem amb els problemes d'imatge del nostre país a l'exterior.

Si es continua d'aquesta manera, ens temem que aquesta línia porti cap a un desequilibri legislatiu cada vegada més gran, cap a una manca d'efectivitat de cara a l'exterior i cap a alguns excessos com el referent a la confidencialitat de les professions lliberals que al final ha estat salvat amb una esmena del mateix Grup Lliberal.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Modest Baró.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies Sr. síndic.

En aquesta sessió del Consell General, se sotmet per a la seva aprovació el Projecte de llei que ve a completar el treball legislatiu i operatiu que es va

iniciar el 1990 en la prevenció i lluita contra el blanqueig de diners. Aquesta matèria és una responsabilitat de país, que hem sabut demostrar en aquesta Cambra, i que avui tornem a demostrar amb l'aprovació d'una llei ambiciosa i innovadora per cooperar a nivell penal internacional, i per dotar-nos de les mesures adequades de prevenir i lluitar contra el blanqueig de diners.

La responsabilitat del país es demostrà inicialment l'any 1990, quan s'aprovà la tipificació del delictes de blanqueig de diners o la utilització dels diners procedents del blanqueig en els articles 145 i 146 del Codi penal. Els bancs andorrans, en aquella època encara autoregulats, van aprovar, també, un codi deontològic inspirat en les quaranta recomanacions del GAFI.

El 1995, el Consell General va aprovar per assentiment la Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig del diner o valors producte del crim, juntament amb l'ampliació del delictes de blanqueig al Codi penal, que va ser fruit del treball en comissió legislativa per arribar a un text en línia amb les necessitats de prevenció del país i amb els desenvolupaments internacionals en la matèria.

En aquell moment, es va recomanar l'adhesió als convenis de Viena i Estrasburg, i que es va materialitzar durant la primavera de l'any passat per part d'aquesta Cambra, una vegada més, amb l'assentiment de tots els grups parlamentaris.

Avui, se sotmet a l'aprovació del Consell General el Projecte de llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, que ve a demostrar una vegada més la voluntat ferma del país de preservar el sistema financer, i de manera més general el sistema econòmic andorrà de la seva utilització per blanquejar els diners procedents del crim.

La Llei aprofundeix en les mesures de lluita contra el blanqueig, fent extensiva l'obligació de declaració de transaccions sospitoses i d'identificació del client a sectors i professions altres que el sector financer. També millora la cooperació penal internacional i l'operativitat de les mesures amb la creació de la Unitat de Prevenció del Blanqueig i amb les noves formes d'actuació policial.

Al redactat inicial presentat pel Govern s'hi ha aportat millores durant el treball en Comissió, i que a banda de modificacions de redactat, donen més força a les noves formes d'actuació policial incloent-les en el Codi de procediment penal, i adapten de forma més adequada les obligacions de declarar dels

subjectes obligats segons els treballs recents de la Unió Europea.

El resultat de la discussió de les esmenes i dels acords adoptats en la Comissió Legislativa d'Interior, com ja ha informat el Sr. ponent, demostra el grau de sensibilitat del Grup Parlamentari Lliberal i dels grups de l'oposició, davant d'un problema global que és el blanqueig de diners, així com la voluntat de preservar l'especificitat i la identitat del país quan es traslladen les mesures emeses internacionalment en aquesta matèria al nostre ordenament jurídic.

El Grup Lliberal donarà suport a aquest Projecte de llei, i ens congratulem que els demés grups d'aquesta Cambra hi estiguin d'acord, i es pugui aprovar per assentiment.

Finalment i abans de donar per acabada la meua intervenció, ara en tant que president de la Comissió Legislativa d'Interior, a les portes de finalitzar aquesta legislatura, agraeixo al M. I. Sr. Narcís Casal, vicepresident de la Comissió, a la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer i als M. I. Srs. Francesc Mora, Francesc Bonet i Vicenç Alay, la seva col·laboració i el seu esperit de diàleg, constància, dedicació i, també -per què no dir-ho- consens, que han presidit les múltiples i llargues reunions de la Comissió d'Interior, gairebé durant quatre anys, amb una sola finalitat: treballar i servir al país des de les diferents opcions polítiques.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'interior teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies Sr. síndic.

Els motius de presentació d'aquesta Llei em sembla que són coneguts per tots, i responen a una sèrie de fets que han ocorregut els darrers anys, des del 1990 però, també, de manera més concreta des de l'any 1997. Efectivament, des del desembre del 1997, Andorra és membre del Comitè Restringit d'Experts del Consell d'Europa sobre avaluació de mesures de lluita contra el blanqueig de capital. És membre i participa activament en les tasques d'aquest Comitè.

Aquest Comitè va anunciar l'avaluació de les mesures de compliment de la lluita contra el blanqueig de capital per part del país, i la consegüent visita. Com a conseqüència d'això, el maig del 1998, el Govern d'Andorra va acordar crear una comissió tècnica formada per membres de la justícia, de la policia i de l'INAF, amb un doble objectiu, que era el de preparar aquesta visita dels avaluadors del Consell d'Europa, i alhora analitzar les eventuales reformes

que podien ser necessàries per tal de millorar la legislació andorrana en matèria de prevenció de blanqueig.

Finalment el Comitè Restringit d'experts va aprovar el primer informe d'avaluació mutu sobre Andorra, en el qual es posa de manifest la predisposició, -a veure no del Govern i dels polítics, sinó de tot el país-, de lluitar de manera efectiva contra aquest fenomen de blanqueig, i on també es posava de relleu que les mesures adoptades fins aquell moment eren les adequades.

A banda d'això, es deien altres coses, i es deia que s'havia de continuar millorant, i no s'havia de baixar la guàrdia davant de fenòmens d'aquestes característiques. La guàrdia no es baixa, i al 1999, el Consell General aprova l'adhesió als convenis de les Nacions Unides sobre el tràfic d'estupefaents i de substàncies psicotròpiques, i el Conveni d'Estrasburg sobre el blanqueig, descobriment, embargament i confiscació productes del crim. Andorra, aquests darrers anys, entre el 1997 i el 2000, manté contactes i cooperació efectiva amb organismes com SETBLACK o el TRACKFIN, que són les unitats d'informació financera dels nostres països veïns, el mateix GAFI, el Grup d'acció Financera Internacional, que és l'autoritat reconeguda internacionalment en matèria de blanqueig, i també, amb el grup PEGMUN, que és l'agrupació de FIU's, d'unitats d'informació financera internacional.

Com a conseqüència d'aquesta feina, o com a conseqüència de tot aquest treball de desenvolupament de les observacions del Consell d'Europa, i d'aquesta voluntat unitària i manifestada repetidament per part de tots, de tenir, doncs, una actitud de prevenció i d'acció, només per mantenir l'actual situació sinó per blindar el nostre país davant del fenomen del blanqueig, és com a conseqüència d'aquesta postura que es prepara, i es presenta aquest Projecte de llei.

Un fet rellevant, el GAFI, al juny del 2000, no inclou el nostre país en la llista de països no cooperatius. Això és un reconeixement a la feina realitzada per Andorra, per part de tots els actors, en aquesta matèria de lluita contra el blanqueig. No l'inclou el 2000. L'objectiu és que no hi sigui inclòs en el futur. I per tal que no hi sigui inclòs en el futur, el país s'ha de dotar de mecanismes efectius, eficients i capdavanters com els que conté aquest Projecte de llei que, sens dubte, serà aprovat avui per unanimitat.

Com es treballa, com s'ha confeccionat aquesta Llei? Doncs, des del 1998, analitzant les fonts, la informació que s'ha de veure, i en concret aquests convenis de Viena i d'Estrasburg, l'actual directiva

europea en matèria de prevenció de blanqueig i, també, els diversos projectes de modificació que es van... dels quals es va tenir coneixement al voltant d'aquesta directiva i en el qual, doncs, ja ens hi podem referir més endavant. Les quaranta recomanacions del GAFI, pensem que amb l'anàlisi que fem d'aquestes quaranta recomanacions, pel fet de tenir vigent i d'aplicar aquesta Llei, a Andorra, de quaranta punts amb onze millora; és a dir amb onze punts d'aquests quaranta que no complia abans de l'existència d'aquesta Llei, complirà amb l'aprovació d'aquesta Llei, i amb la posta en marxa dels mecanismes associats amb aquest Projecte de llei. Per tant, doncs, pensem que és una millora molt significativa, i també a l'hora de redactar aquesta Llei, doncs, s'analitza la legislació comparada, en concret la dels nostres països veïns, però, també, la de països que per Andorra tenen o poden tenir un especial significat com Luxemburg, Suïssa, i d'altres.

Aquesta feina doncs, es va contrastant amb diversos organismes internacionals. Es demana la participació de diversos actors dins del país, el sector financer és clar, el sector assegurador, els col·legis professionals, el sector de la immobiliària, la Cambra de Comerç, Serveis i Indústria, l'agrupació de joiers, que són aquells sectors sobre els quals es fa, potser, una incidència a aquest nou projecte de directiva comunitària, aquesta modificació de la directiva comunitària en matèria de blanqueig.

El setembre del 2000 es decideix entrar a tràmit aquesta Llei. Segurament haguéssim pogut esperar una mica més, en el sentit de dir, per què no esperem la directiva europea i acabem de quadrar el contingut de la Llei quan es conegui el contingut d'aquesta directiva? Però, a veure, com deia, l'objectiu és dir: escolti no estem a la llista del GAFI, i no hi hem d'estar. I per tal de no ser hi, pensem que és imprescindible tenir una sèrie d'instruments que es contemplin en aquesta Llei.

Potser s'hagués pogut acabar de fer una feina de l'anàlisi final més ajustada, però entenc, també, que la feina que s'ha fet a la Comissió d'Interior ha permès de millorar en alguns aspectes en els quals m'hi referiré de manera més detallada.

Els principals canvis d'aquesta Llei... Aquesta Llei el que fa és reforçar els mecanismes de cooperació penal en matèria d'ajuda judicial, inspirats en el marc del Conveni europeu. També, ens permet de dotar-nos de formes més efectives d'actuació policial, amplia el perímetre de lluita i de prevenció del blanqueig, millora els procediments de declaració, preserva el secret professional -entendem- fins allà on el consens internacional entén que s'ha de preservar el secret professional, i introdueix un mecanisme que ha de ser clau, que és la creació d'aquesta unitat

d'informació financera que és l'elector, que ha d'ajudar a tancar aquest cercle i estar en contacte amb tots aquests actors, amb totes aquestes figures jurídiques, amb totes aquestes persones físiques, a l'hora de detectar eventuais operacions de blanqueig, i prevenir-les a temps i tenir una informació més acurada, i d'una manera molt més àgil que el mecanisme que existeix avui en dia.

Això també obligarà, segurament... segur no, però durant la propera legislatura a redefinir, potser, les competències de la Comissió Superior de Finances i de l'INAF.

Problemes que ens podem trobar derivats d'aquest, el d'acabar d'ajustar la nostra legislació al redactat final de la directiva comunitària. Efectivament, tant les esmenes del Grup Lliberal com de l'AND s'ajusten a l'última informació que hi havia en el moment de presentar les esmenes, però des d'aleshores ja tenim un nou projecte de directiva comunitària que pot variar, perquè està previst, doncs, que s'aprovi a la primavera de l'any 2001, que va una mica en sentit invers. És a dir, anem una mica com un ball. Vam passar d'un tractament del secret professional molt dur, a un més flexible que és el que va inspirar l'última informació que tenim, i la que va inspirar les esmenes de l'AND i del Grup Lliberal, i la que va permetre ajustar el text. Ara l'última proposta de la redacció d'aquesta directiva sembla que va una mica en sentit invers, però no ens podem aventurar de quin serà el resultat final. Per tant, potser, en el futur s'haurà d'ajustar aquesta Llei quant al contingut d'aquesta directiva comunitària, i en temes tan extremadament sensibles com el secret professional, i també, doncs, en el marc d'aquesta reforma que està duent a terme el Consell General sobre el Codi Penal, doncs, també, s'haurà d'introduir alguna millora quant a tipificació de delictes i ampliació dels delictes relacionats amb blanqueig.

En qualsevol cas, ja només destacar això. Destacar que ha estat una feina llarga, una feina feixuga, una feina que ha permès anar millorant la Llei fins a l'últim moment, a demés de les millores d'afinar el text en punts concrets. El treball de la Comissió d'Interior permet reforçar aquestes tècniques especials d'investigació incorporant-les al Codi de procediment penal, que em sembla que el Govern, doncs, és un lloc excel·lent, i el lloc on han d'estar. I també, adaptar el contingut de la Llei al contingut de la directiva fins allà, on sabem, fins a l'última informació de la qual es disposava en aquell moment, i de la qual, doncs, potser, en el futur s'haurà de modificar, però aquest canvi és lògic.

En qualsevol cas, abans d'acabar, voldria deixar palès en aquesta Cambra, l'agraïment del Govern a totes les persones que han col·laborat en la redacció

d'aquesta Llei, a tots els col·lectius que ens han aportat els seus suggeriments; al Consell General, doncs, ja ha quedat la postura d'agraïment del Govern prou palès; d'una manera molt especial a totes les persones que han aportat els seus coneixements en el si de la Comissió Tècnica de redacció de la Llei; i d'una manera més especial encara, agrair des del Govern la feina de la meua predecessora al Ministeri de Finances, La Sra. Susagna Arasanz, que ha estat clau en l'impuls d'aquesta política proactiva de prevenció de blanqueig a Andorra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions, proposo declarar aprovat per assentiment el Projecte de Llei, amb la precisió que ha fet el ponent respecte a la disposició addicional, i per altra part la modificació de l'article 43.

D'acord?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei qualificada d'associacions.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Afers Socials ha estat publicat en el Butlletí número 70/2000, del 14 de desembre.

La Sra. M. Rosa Ferrer, nomenada ponent per part de la Comissió Legislativa n'exposa l'informe.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Afers Socials ha examinat el Projecte de Llei qualificada d'associacions en la reunió mantinguda el dia 6 de desembre d'enguany.

S'ha tingut una única reunió per analitzar les cinc esmenes presentades pel Grup Parlamentari l'Agrupament Nacional Democràtic i el Grup Mixt, i amb la finalitat que aquesta Llei pogués ser debatuda i aprovada pel Consell General abans d'acabar-se aquesta legislatura.

De les cinc esmenes analitzades quatre han estat aprovades per unanimitat, i una transaccionada.

Els membres de la Comissió Legislativa d'Afers Socials han acordat, també, per unanimitat, per

coherència amb les esmenes 2 i 3 aprovades per unanimitat, substituir en tot el Projecte de Llei. les paraules: "els andorrans" pels mots "les persones de nacionalitat andorrana", i "els estrangers" per "les persones de nacionalitat estrangera".

I el redactat final és el que se sotmet avui a aprovació d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei qualificada d'associacions que avui s'aprovarà, és una Llei realment tècnica que ve a regular els mínims principis democràtics de funcionament intern de les associacions en general.

Es tracta d'una Llei tramitada a correcció, a l'acabament de la legislatura, que pretén desenvolupar l'article 17 de la Constitució.

Sota el nostre punt de vista, la Llei d'associacions presentada pel Govern Liberal regula les associacions només sota mínims. Es limita a regular internament les associacions sota els principis de transparència en l'organització i funcionament, crea el Registre d'Associacions tal com mana el propi article 17 de la Constitució, -és a dir, que no innova absolutament res- i finalment, dedica només un únic article a esmentar les normes per a les subvencions que puguin donar-se.

Sembla realment un Projecte de Llei que només s'ha tramitat per complir amb l'expedient. Per quedar bé. Però sense la intenció real de regular totes les associacions, inclosos els partits polítics o les associacions empresarials, professionals i sindicals.

Després de quatre anys de legislatura, tramitar una Llei fonamental com aquesta, que es garanteix d'aplicació real i efectiva d'un dret reconegut constitucionalment, i fer-ho des de la perspectiva dels mínims, posa en evidència la minsa voluntat liberal de desenvolupar el títol II de la Constitució. I sobretot, fer-ho al final de la legislatura, de pressa, corrent, perquè no es digui que no ho han fet, i que la Comissió Legislativa hagi, també, de córrer si es vol que passi aquesta Llei abans que s'acabi aquesta legislatura. És una mostra més de la poca sensibilitat liberal en qüestions de drets fonamentals i en el respecte al parlamentarisme, al sistema parlamentari.

No és la Llei d'associacions que ens hagués agradat. Tanmateix la votarem, però amb el convenciment que caldrà completar-la en el futur, que en la propera legislatura és una de les tasques, de les assignatures pendents que ens haurà quedat d'aquesta legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

La Constitució d'Andorra, al seu article 17, reconeix el dret d'associació amb l'única limitació de la legalitat de les finalitats perseguides. Diu, també, aquest article, que la llei crearà, als sols efectes de publicitat, un registre de les associacions que es constitueixin.

La Convenció europea dels drets de l'home, ratificada pel nostre país, en el seu article 11, també garanteix el dret d'associació. Tant per la Comissió com per la Cort europea, el terme "associació" suposa un agrupament voluntari per assolir una fita comuna.

La Carta Social Revisada, signada per l'Estat andorrà, reconeix, al seu article 5, a tots els treballadors i empresaris el dret d'associar-se lliurement en organitzacions nacionals o internacionals per a la protecció de llurs interessos econòmics i socials. Aquest article 5 és, precisament, un dels nou articles del "cercle de ferro" que tots els estats del Consell d'Europa han d'acceptar.

Aquesta Llei exclou del seu àmbit d'aplicació: els col·legis professionals d'afiliació obligatòria; les societats civils i mercantils amb ànim de lucre; les fundacions. Aquests es regiran per la seva normativa pròpia.

Mentre no hi hagi una legislació específica aquesta Llei regularà, també, els partits polítics, i les organitzacions empresarials, professionals i sindicals.

Aquesta Llei assegura que les associacions s'organitzin i funcionin sobre la base d'uns criteris democràtics, i d'una manera transparent, que garanteixi els drets i els interessos de tots els socis.

Senyors del Govern, lamentem que lleis com aquesta, que despleguen el títol II de la Constitució, arribin al Parlament al final de la legislatura. Però, aquesta és una Llei necessària i ben feta, per això la votarem.

Gràcies Sr. síndic.

Perdó, volia afegir i donar les gràcies a tots els membres de la Comissió, ja que serà, segurament, l'última intervenció que faré, i a la Comissió d'Affers Socials per la col·laboració i el bon tracte que hi ha hagut durant els quatre anys de la Comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

A continuació passo la paraula al Grup Lliberal, el Sr. Joan Verdú.

M. I. Sr. Joan Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com ja es contempla en els articles 17 i 18 de la Constitució, es reconeix clarament el dret d'associació i el dret a la creació i funcionament d'organitzacions empresarials, professionals i sindicals.

El Projecte de Llei qualificada d'associacions suposa, a banda d'ésser un pas endavant en el desenvolupament legislatiu del títol II de la Constitució, un reconeixement al dret d'associació a totes les persones, inclòs el dret a fundar sindicats i afiliar-s'hi. El text incorpora ja en el seu primer capítol, una explícita definició del terme d'associació com: "aquella agrupació voluntària de tres o més persones per la qual pretenguin aconseguir, per mitjans no contraris a les lleis, una finalitat legítima de caràcter no lucratiu.

Altrament, vull destacar, també, l'ampli marge d'autonomia que la Llei proporciona a les associacions, així com el principi sobre el qual ningú pot ésser obligat a ingressar o romandre en una associació i la ferma voluntat de garantir que llurs finalitats i activitats siguin de caràcter lícit. La Llei obliga, també, a crear un registre d'associacions a fi i efecte de garantir la publicitat de les mateixes, aspecte que la mateixa Constitució ja determina.

Vull en definitiva, manifestar que el Projecte que avui es debat, pretén assegurar, fonamentalment, que les associacions s'organitzin i funcionin sobre la base d'uns criteris democràtics i d'una manera transparent que garanteixi els drets i els interessos de tots els socis, i d'altra banda, atorgui seguretat a tercers que entrin en relació amb ells.

Vull concloure recordant que la presentació per part de l'Agrupament Nacional Democràtic, conjuntament amb el Grup Mixt, de cinc esmenes a l'articulat, suposen, al nostre entendre, millores del mateix, i així ho hem ratificat amb la seva aprovació en Comissió.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Lliberal votarà favorablement el Projecte de Llei qualificada d'associacions.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument per agrair el Consell General que voti de manera, si no ho entenc malament, unànime, aquesta Llei. I en fi, confirmar el que ha dit el Sr. Alís, que era una Llei molt necessària, agrair-li que digui que és ben feta, i hi participen ells en haver-la fet bé dins de la Comissió, tal com s'ha dit pel Sr. Modest Baró. Per tant, ja crec que la voluntat, tal com diu la Sra. Rosa Ferrer, que no tenim, segons ells, de desenvolupar el títol II de la Constitució, es contradiu amb els fets. No és la única Llei que desenvolupa el títol II de la Constitució, cadascú té les seves sensibilitat fins allà on vulgui i les possibilitats de fer les coses, i nosaltres creiem i el balanç de la legislatura ho dirà, hem desenvolupat allò que... més del que ens havíem compromès fins i tot electoralment, el títol II de la Constitució i tots les altres títols de la mateixa. Aquest és un debat polític que no cal fer aquí, ni cansar aquesta Cambra. En tot cas, jo agraeixo el Consell General la votació d'aquesta Llei realment necessària, i molt necessària des del punt de vista, també, administratiu per tenir una certa protecció de la pròpia Administració contra possibles abusos d'associacions de finalitats poc clares, que començaven a proliferar en alguns països i que Andorra poden quedar degudament controlades gràcies a aquesta Llei.

També es diu en l'exposició de motius i en el desenvolupament, que mentre no hi hagi lleis específiques per partits polítics i sindicats, aquesta ja serveix bastant per donar-li un marc important en el desenvolupament de la màxima llibertat d'associació sindical i política que poden tenir els ciutadans d'Andorra.

Gràcies, res més.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions proposo declarar aprovat per unanimitat el Projecte de Llei.

D'acord?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 71/2000, del 15 de desembre.

El Sr. Modest Baró, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa n'exposa l'informe.

Sr. Baró teniu la paraula.

...Hi ha un problema de micro.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost reunida el dia 16 de novembre del 2000, conforme a l'article 97 del Reglament del Consell General, i vist el Projecte de Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, i les esmenes presentades a l'articulat, em nomenà ponent.

El dia 23 de novembre següent, una vegada ordenades les vint-i-vuit esmenes, -vint-i-tres presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic i cinc pel Grup Lliberal- es presentà l'informe de la ponència a la Comissió.

Havent constatat que varies esmenes, tant de l'AND com del Grup Lliberal tenien relació amb els mateixos articles, i especialment a l'article 8 -tipus de gravamen - i a l'article 12 -competència-, el ponent proposà a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, abans de procedir a l'examen i votació de les esmenes, sotmetre a la seva consideració, a la pròxima reunió, una sèrie de transaccions entre les esmenes dels dos grups parlamentaris. La proposta s'acceptà per unanimitat.

Durant les reunions dels dies 7 i 12 del corrent mes, la Comissió va examinar i debatre les esmenes i les transaccions proposades pel ponent, amb el següent resultat: set aprovades per unanimitat; dotze transaccionades i aprovades per unanimitat; tres no aprovades, i sis retirades.

D'aquests acords en resultà l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, aprovat per unanimitat de la Comissió, i que avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra. Que per cert, s'ha constatat un error de transcripció en el Butlletí del Consell General, a l'apartat 3.3 de l'article 12, que s'hauria de corregir. En lloc de dir "en el mateix

termini de trenta dies establerts a l'apartat 1 anterior", hauria de dir "en el mateix termini de trenta dies establert a l'apartat 3.1 anterior".

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt...?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?

Sr. Narcís Casal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta Llei instaura un tribut estatal sobre transmissions patrimonials per primera vegada.

Això ens sembla avui totalment natural, i crec que cada dia aquests temes ho seran més en la nostra societat.

Hi ha poca cosa a dir sobre la naturalesa de l'impost, que grava les transmissions patrimonials en general, ni sobre el tipus impositiu, i els demés elements de l'impost...

Vull dir que una vegada tots els grups estan d'acord amb l'existència de l'impost, i sobre el percentatge que s'ha de pagar, l'únic que es pot discutir és si les clàusules de la Llei són ajustades a la realitat del país, i això es veurà a mesura que sigui aplicada.

Una de les qüestions que es varen discutir en la Comissió, i que finalment s'ha introduït en la Llei, és que l'immoble que és objecte de l'impost, únicament respongui del pagament d'aquest l'impost quan no hi hagi tercers protegits per la bona fe o per l'aparença notarial.

Aquí s'ha fet prevaler la seguretat jurídica i el tràfic mercantil, sobre les garanties de cobrament per part de l'erari públic.

Considerem que és la bona solució, donada la possibilitat en el nostre país que les transmissions siguin privades, i la manca en aquests moments d'un registre de la propietat que certifiqués les càrregues fiscals dels immobles.

Per altra banda, ens alegrem de la supressió del dret de retracte de l'Administració en casos de frau superior al 50%.

Aquesta possibilitat, calcada de la Llei espanyola sobre transmissions patrimonials, ja ha estat suprimida en el país veí per inconstitucional.

Per altra banda, celebrem, també, que la Llei unifiqui l'impost estatal i el comunal, i que el comunal sigui optatiu i, a més a més, variable, tal com entenem que exigeix la seva autonomia tributària.

Finalment, voldria agrair l'actitud del ponent en aquesta Llei, el senyor Baró, que ha treballat fins l'últim moment per tal que una llei que no tenia ni molt menys la unanimitat quan va ser presentada en un principi, fos, finalment, consensuada per tots els grups.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció del Grup Lliberal.

Sr. Marc Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries que avui se sotmet a aprovació del Consell General crea un impost que s'aplica a totes les transmissions de béns immobles, i a les constitucions i cessions de dret real radicats al país, a excepció de les realitzades entre parents pròxims.

Aquest Projecte de Llei introdueix un model de corresponsabilitat fiscal de manera que coexisteixen dues quotes tributàries: l'estatal i la comunal.

Cal, també, assenyalar que és un impost caracteritzat, a més de la seva naturalesa indirecta, -perquè és un impost de meritament instantani- l'impost es merita en el moment de la transmissió, la constitució o la cessió de drets que en són objecte. És un impost autoliquidable, perquè l'obligat tributari ha de justificar l'ingrés prèviament o simultàniament a la transmissió, constitució o cessió de béns o drets. És un impost objectiu i independent, doncs, de les circumstàncies personals de l'obligat tributari.

A la vista d'aquestes característiques bàsiques de l'impost, l'Estat andorrà pretén revertir part de les plusvàlues que generen el propi creixement econòmic del país, i les inversions que l'Estat realitza, sobretot, en matèria d'infraestructures viàries.

Amb aquesta Llei seguim responant a les exigències d'un estat modern, finançant la despesa pública, i fent front a les inversions necessàries a la dotació d'infraestructures eficients. Hem volgut respondre a aquest imperatiu amb la constant preocupació de no gravar excessivament la competitivitat dels agents econòmics, de no generar un sistema tributari costós, i de limitar al màxim el control dels agents.

Per tant, votarem a favor del Projecte de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Cap altra intervenció dels grups?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions, proposo, també, declarar aprovat per assentiment el Projecte de Llei, amb la modificació que a proposat el ponent de l'article 12 al punt 3.3.

D'acord?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 5.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de les esmenes als articles 38, 37, 14 i 15 dels estatuts de l'Organització Mundial del Turisme i als apartats 12 i 13 de l'annex relatiu a les regles de finançament.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 62/2000, del 22 de novembre. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervecció?

Bé, doncs, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 6.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 62/2000, del 22 de novembre. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Per part del Grup Mixt, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El llarg preàmbul de la Proposta del Govern ens diu, entre altres coses, -en el cas que motiva la meua intervenció-, ens diu en un dels últims paràgrafs, que

a la vista d'aquest text "en el termini més breu possible es presentarà una proposta legislativa que permetrà a l'Estat andorrà ajustar el seu ordre jurídic intern a les disposicions de l'Estatut de Roma en matèria de dret humanitari internacional". Com que aquesta exposició de motius no diu res més, a mi m'agradaria preguntar al Govern abans de la votació, que serà favorable -ja ho avanço- a aquesta ratificació, si ens poguéssim fer cinc cèntims de quin és aquest projecte, què és el que creu el Govern que cal canviar, i si el Govern té preparat aquest projecte.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permeten només voldria dir unes paraules per manifestar la nostra satisfacció perquè hagi estat tramitat la Ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional.

És essencial que els crims de guerra, els de genocidi i els crims contra la humanitat puguin ser jutjats per una instància internacional permanent. El "qüestionament" que hagin pogut sofrir alguns tribunals internacionals establerts en la darrera dècada (recordem els casos de Ruanda i de Iugoslàvia), es veurà d'aquesta manera definitivament superat, i la comunitat internacional disposarà de l'instrument per fer front a crims que, d'altra manera, podrien quedar en la impunitat.

Tal com es diu en el preàmbul de la Proposta, Andorra va participar activament en els treballs sobre l'establiment d'una Cort Penal Internacional. Dos anys i mig després ens disposem a ratificar l'Estatut de Roma. Amb aquesta ratificació fem que sigui més a prop el moment en què entrarà en vigor. D'altra part, ens manifestem clarament favorables a les recomanacions de la Unió Interparlamentària d'activar la ratificació per part del major nombre d'Estats possibles, perquè entri en vigor quan abans.

D'altra part, esperem que aquesta Cambra podrà aprovar ben aviat les modificacions necessàries per adaptar el nostre ordenament jurídic intern a les disposicions d'aquest Estatut.

Amb el desig que la Cort Penal Internacional hagi d'actuar en el menor nombre d'ocasions possible, però amb la voluntat de dotar la comunitat internacional dels instruments necessaris per fer front de forma contundent a situacions que no s'haurien de donar en els nostres temps, aprofitem la

ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Bonet.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Va ser el 23 de setembre del 1999, en la quarta part de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, que vaig poder anunciar en el plenari, en una intervenció que vaig fer com a portaveu del Grup Parlamentari lliberal europeu a Estrasburg, que Andorra tenia la intenció de signar i ratificar l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. I vaig poder-ho fer, perquè tres dies abans, el cap de Govern, així ho va anunciar davant de l'Assemblea general de les Nacions Unides.

Per tant, avui, ens troben al final d'aquest procés, amb aquesta aprovació per la ratificació d'aquest Conveni.

Amb tot això, el que cal dir, és que Andorra reafirma, una vegada més, la seva defensa aferrissada dels drets humans, tal com s'ha demostrat al llarg d'aquesta legislatura, recordant, per exemple, la Convenció d'Ottawa de les mines antipersonals; recordant, per exemple, que en la darrera sessió ens van passar uns protocols addicionals sobre els drets dels infants, i finalment, també, recordar que el propi article 5 de la Constitució andorrana declara vigent a Andorra la Declaració Universal dels Drets Humans, i per tant, invocable directament.

Finalment, també, dir que aquesta Convenció ve a omplir la llacuna, tal com ha dit el Sr. Jordi Torres, sobre l'enjudiciament dels crims de genocidi, crims contra la humanitat, crims de guerra, crims d'agressió.

Potser, l'única cosa a lamentar dins d'aquesta Convenció és la inexistència de la jurisdicció universal, ja que la jurisdicció només s'admet pels estats que signin i ratifiquin la present Convenció.

És tot el que havia de dir, Sr. síndic.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre de Relacions Exteriors teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar a la pregunta del Sr. Bartumeu, en efecte, la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, preveu un tractament especial, i en aquest cas, el Govern ha constituït, i ha convidat la constitució d'un comitè d'experts amb participació de representants del Tribunal de Corts, del Tribunal Superior de Justícia, del Ministeri Fiscal i del Ministeri d'Interior, per estudiar i preparar l'adaptació d'una proposta legislativa per fer l'adaptació corresponent a la legislació nacional andorrana.

Aquesta és la resposta del Sr. conseller Bartumeu.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Passo la paraula al ministre de Relacions Exteriors.

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Suposo que puc interpretar que la votació d'aquest tractat internacional serà per unanimitat, i en aquest cas, doncs, no puc deixar passar l'ocasió d'agrair profundament la diligència i rapidesa amb que s'ha tractat l'aprovació d'aquest tractat internacional, el que permetrà a Andorra ser l'Estat número 26 que ratifica aquest Estatut de Roma.

I només recordar que hi ha un gran moviment, com heu pogut constatar, al Consell d'Europa i arreu de les situacions internacionals, perquè hi hagi una diligència ràpida que els estats ratifiquin, perquè en fa falta seixanta. I hi ha estats molt poderosos que no hi tenen gaire interès, i els petits estats com Andorra els convé fer senyals molt clares d'una adhesió en la protecció i la defensa dels drets humans, no sols perquè és el convenciment que anima a tots els estats. Però en el cas d'Andorra, tant en el preàmbul de la Constitució com en l'article 4 i 5, en fan el pilar fonamental de la política andorrana, i pel que fa a la política exterior, també, és una línia de conducta permanent, i aquesta legislatura va tenir el privilegi de signar i aprovar en la Conferència d'Ottawa el que fa referència a les mines antipersonals, i s'acaba, doncs, amb la ratificació d'aquest Estatut de Roma. Per tant, són dos senyals molt forts de la identificació de la política d'Andorra en la defensa, protecció i el respecte dels drets humans.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Punt número 7.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de declaració d'alienabilitat i permuta d'un terreny amb el Sr. Daniel Coma Areny.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 62/2000, del 22 de novembre. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Entenc, doncs, que la Proposta queda aprovada per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 8.

8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Mixt, al Projecte de llei de simplificació dels tràmits d'obertura d'establiments comercials i industrials.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 62/2000, del 22 de novembre. S'hi ha presentat una esmena a la totalitat per part del Grup Mixt, que ha estat publicada en el Butlletí número 72/2000, del 18 de desembre.

Passo la paraula al Grup Mixt per exposar la seva esmena. Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La motivació d'aquesta esmena a la totalitat queda recollida després en les esmenes a l'articulat que vam fer. Un Projecte de llei que podia recollir, i recollia el nostre sentiment de principi, perquè estava adreçat en la bona direcció de portar una millora en el Servei de Tràmits en tot el que és la gestió de les autoritzacions administratives d'obertura de comerços i altres activitats industrials i comercials, i ens plantejava un problema greu en l'examen del

text que és la discrecionalitat que s'introduïa en el que fa als serveis d'inspecció. Això entenem que trenca el principi d'igualtat davant de la llei. Una cosa és facilitar la tramitació i facilitar l'obertura amb un criteri provisional, i l'altra és dir que, el cas per cas, segons "à la tête du client" es faran o no es faran aquestes revisions.

Per tant, nosaltres entenem que aquest text hauria de retornar al Govern, i en la propera legislatura s'hauria de plantejar en la línia que figura en l'esmena que hem plantejat a l'articulat.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir ara o al final? Al final.

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt...? Cap intervecció?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Francesc Mora teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Només és per manifestar que el Grup Lliberal votarà en contra de l'esmena a la totalitat presentada.

Entenem que ha sigut una de les prioritats del Govern i un compromís electoral, agilitzar els tràmits administratius al màxim, amb la implantació del sistema tràmits, primer a l'Edifici Administratiu, i després, cronològicament, en els diferents comuns, i que aquesta Llei, potser, acceptant alguns problemes que es puguin plantejar, però que aquesta Llei va en aquest esperit de facilitar, des d'un punt de vista, en aquest cas, jurídic o legal, l'accés dels ciutadans a l'Administració, la rapidesa de la resposta administrativa, i que per tant entenem que això sempre és positiu

En aquest sentit nosaltres recolzem el Projecte de llei, i rebutgem, i votarem en contra de l'esmena a la totalitat presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Gràcies Sr. síndic.

Amb, pràcticament dos anys de funcionament del Servei de Tràmits, -vam obrir el dia 4 de gener-, per

tant, aviat farà dos anys, ens hem donat compte que el procediment és força ràpid, però ens trobem que les sol·licituds queden encallades -si ho podem dir-, perquè s'ha de fer una sèrie de revisions prèvies que fan que moltes sol·licituds, doncs, no es poden resoldre fins passats dos o tres mesos.

Analitzada quina era la problemàtica, vam veure que això es podia resoldre amb una Llei curta, com la que hem presentat, que té quatre articles, i que en definitiva el que intenta és suprimir alguns articles d'unes lleis anteriors pel que fa a revisions prèvies a l'autorització.

A l'exposició de motius ja dèiem:

"Amb l'entrada en funcionament del Servei de Tràmits del Govern, de forma coordinada amb els comuns," -hem de recordar que ja hi ha tres comuns que tenen el Servei de Tràmits, el dia 2 de gener obrirem el quart, i el dia 1 de març, el quint- "s'ha volgut potenciar la rapidesa, l'eficàcia i la simplificació de gestions en la tramitació de sol·licituds que els administrats han de presentar a l'Administració.

Pel que fa a les sol·licituds d'obertura de comerç i indústria, abans de fer el decret, se sol·licita de cada departament concernit del Govern un informe que acrediti que l'activitat sol·licitada i les instal·lacions i els locals compleixen la normativa vigent. Aquesta forma de procedir comporta que la resolució d'expedients es pugui retardar durant dies o mesos amb l'acumulació consegüent de sol·licituds pendents de resoldre i inconvenients tant per al mateix administrat com per als departaments del Govern, que no poden informar favorablement sobre l'activitat sol·licitada quan manquen requisits establerts per llei o reglament.

Aquesta Llei té per finalitat corregir aquests inconvenients suprimint alguns requisits previs a l'autorització de les activitats:

D'una part, l'obligació prevista actualment en textos legals i reglamentaris diferents (...) de superar inspeccions prèvies dels serveis tècnics del Govern.", com a requisit per autoritzar el començament de les activitats.

És a dir que amb aquesta Llei, el que preteníem era accelerar el permís d'obertura de comerços i indústries, i quedaven a la expectativa que quan el Govern decidís passar la inspecció, doncs, hi havia el risc que si no estaven en condicions se'ls podia tancar el negoci.

Aquesta Llei hem de dir que nosaltres la vam intentar consensuar amb els grups de l'oposició. La veritat és que a l'inici em va semblar que això era factible, *inclús*, els vam passar els textos, i es van fer *inclús*

suggeriments que vam introduir després. Al final no sabem per quin canvi de criteri s'ha introduït una esmena a la totalitat, que aquesta s'hagués pogut salvar. Però és clar, hi ha esmenes parcials. El temps fa que, evidentment, aquesta Llei no podrà passar ara.

En definitiva, en el millor dels casos, si tornem a governar nosaltres, aquesta Llei veurà la llum abans de l'estiu. Si governen els altres, doncs, no podrem assegurar quan veurà la llum.

Gràcies.

(Se sent riure)

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap altra intervecció?

Sí, Sr. Enric Tarrado, de l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Solament voldria recordar al ministre que ha tingut molt temps per presentar aquesta Llei. Diu que fa dos anys que tràmits funciona. No veig per què ara ens ha de fer culpables d'una Llei que l'han presentat ells tard. Solament volia dir això, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Sí, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

No està al corrent, però, jo vaig parlar amb el seu president de Grup, i sap que li vam donar el text. Per tant podien fer suggeriments, i en van fer, i els vam introduir.

A veure, a vegades se'ns acusa que arribem tard amb les lleis. Això és un procés, en el qual després de dos anys de funcionament ens adonem que s'ha de millorar. El que intentem és millorar-ho. Si aquesta és l'excusa perquè això entri d'aquí a vuit mesos, doncs, la veritat no s'acaba d'entendre. És una Llei curta, té quatre articles, i es podien fer els suggeriments en el seu moment.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, procedirem a la votació de l'esmena, votant sí o no a la mateixa.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : No
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
 M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

vots a favor: 9; vots en contra: 17.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació, declaro desestimada l'esmena a la totalitat, i atès que han estat presentades esmenes a l'articulat, el text hauria de seguir la seva tramitació, cosa que difícilment podrà succeir tenint en compte l'altura de la legislatura a la qual ens trobem.

Passem al punt següent de l'ordre del dia, punt 9.

9- Proposta d'acord relativa a la construcció de la nova seu del Consell General.

Com he dit al començament, aquesta Proposta, que ha estat presentada per tots els grups parlamentaris amb renúncia expressa a presentar-hi esmenes, ha estat admesa a tràmit per la Sindicatura, i ha estat lliurada a tots els membres abans de l'inici de la present sessió.

Alguna intervenció?

Cap intervenció?

Doncs, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 10 de l'ordre del dia.

10- Proposta de declaració de la utilitat pública i la necessitat d'ocupació definitiva i adquisició, i d'ocupació temporal d'uns terrenys en relació amb el projecte de proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos al Solà d'Andorra la Vella. Zona Bon Repòs-Col·legi Janer.

Com he dit, també al començament, aquesta Proposta, que ha estat presentada pel Govern amb petició de tramitació sota el procediment d'extrema urgència i necessitat, ha estat admesa a tràmit per la Sindicatura, i ha estat lliurada a tots els membres, també, abans de l'inici de la present sessió.

Té la paraula el Govern per exposar la Proposta.

Té la paraula el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Més que exposar la Proposta, cosa que ja vaig fer amb els presidents dels grups parlamentaris, el que sí que voldria fer és agrair de forma sensible els presidents dels grups parlamentaris, i sobretot, el Sr. Bartumeu i el Sr. Jordi Torres, la seva sensibilitat envers aquest cas, i el fet que hagi pogut passar avui en aquesta sessió parlamentària.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Per dir que, efectivament, el nostre Grup Parlamentari, fins i tot, amb l'acord del conseller que avui es troba absent, però el qual ahir vaig informar d'aquesta tramitació urgentíssima, d'aquesta qüestió, doncs, hi donem el nostre vot favorable. Perquè entenem que és una cosa que, efectivament, és d'extrema urgència i necessitat, però no ens podem estar de dir al Sr. ministre -abans ja hi he fet una al·lusió parlant de la celeritat amb la que treballa la direcció del seu Ministeri- que aquesta era una qüestió que si era d'extrema urgència i necessitat, l'estudi que he fet de la documentació que el Sr. ministre em va facilitar amb la meua qualitat de president, ja, ahir al migdia m'ha fet adonar que la tramitació de l'expropiació ja l'havíem pogut llegir al Butlletí Oficial. Però que des del 28 de març, les persones afectades per l'expropiació ja havien al·legat, i em sembla a mi que la seriositat i el problema que representa tot això aconsellava que se'n hagués portat abans.

Però dit això, doncs, ho votem sense més discussió, perquè entenem que és una necessitat.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres, també, evidentment, entenem la necessitat d'aquesta expropiació, vist el perill que avui representa aquest indret, i que el Govern pugui d'alguna forma arreglar o solucionar aquest problema.

El que també ens sorprèn, i aquí comparteixo plenament les paraules del Sr. Bartumeu, quan diu aquesta precipitació al moment de presentar aquesta Proposta, avui, a l'últim Consell, a l'últim moment, i que el ministre ens en parlés ahir. Sí que és cert. Nosaltres ens hem avingut a què això pogués ser, avui, una realitat, aquí, al Consell. I com he dit anteriorment votarem. Però, una vegada més, lamentem que des del Govern es porti aquesta política una mica lleugera al moment de presentar aquestes propostes que no sigui d'una manera, diguéssim més... però, això, ho hem tingut tot al llarg

de la legislativa, i no vull fer cap polèmica al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

(Se sent riure)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau

Sí, pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

No. només per dir que, evidentment, donarem suport a la Proposta presentada. Que és un tema prou important que mereix, en aquest cas, tota la tramitació excepcional que comporta. I només agrair-li les paraules al Sr. ministre, quan a fet referència a la sensibilitat dels grups parlamentaris, que ha fet més referència a la sensibilitat del Sr. Bartumeu i del Sr. Torres, i deixant la sensibilitat del president del Grup Parlamentari lliberal de banda...

(Se sent riure)

No sé si és que se li suposa, o queda exclòs d'aquesta sensibilitat. En tot cas, només perquè Sr. ministre... estigui tranquil, som molt sensibles en aquest tema i votarem amb gran fervor aquesta Proposta.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervecció?

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Mora, no solament li suposo, sinó que n'estic totalment convençut. I perdoni el lapsus, però per això no ho he manifestat. Però, sí, que he manifestat, en canvi, l'agraïment al Sr. Torres i al Sr. Bartumeu, perquè especialment la seva contesta va ser amb celeritat, en aquest cas.

El que lamento és que en aquest moment en vulguin fer política d'aquest tema. Perquè el que sí que s'han descuidat de dir, és per què s'ha presentat amb extrema urgència? I és perquè fins en aquest moment s'estava discutint amb el Comú d'Andorra la Vella, a veure qui feia front a aquestes eventualitats de terrenys, etc.

Això s'han descuidat de dir-ho. Ho lamento. Jo, en cap moment, he volgut fer política d'aquest tema, sinó que he volgut donar les gràcies, i felicitar la gent, perquè per a mi, Sr. síndic i Srs. consellers, és més important la vida de les persones que el fet de poder fer política en aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Miri, Sr. Naudí, aquí nosaltres... vostè no ho sé, però, nosaltres hi hem vingut a fer política. I hi hem vingut a fer política perquè el poble ens hi ha posat, i l'intentem exercir amb responsabilitat. I és amb responsabilitat que havent-me telefonat, vostè, a les dotze i mitja d'ahir, i havent-me fet portar aquests papers a tres quarts d'una, i a les cinc de la tarda -ja li vaig dir- havent anat a informar-me al Comú d'Andorra la Vella que li donaríem el vot favorable.

A partir d'aquí no s'ha d'intentar desprestigiar la política, perquè, aquí, de política en fem tots, fins hi tot vostè que intenta dissimular-ho.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervecció?

Cap altra intervenció?

Doncs, a la vista de les mateixes, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Passem a l'últim punt de l'ordre del dia, punt número 11.

11- Preguntes al Govern amb resposta oral.

La primera pregunta relativa al forn incinerador d'escombraries fou presentada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, i publicada en el Butlletí número 68/2000, del 12 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Bé, la pregunta és molt senzilla. Tant senzilla com el fet d'haver constatat que planava un cert misteri. No sé si hi té alguna cosa a veure amb aquests núvols de fum, absolutament dens i fosc, que tot sovint surt d'aquest forn, i que ens tapa una mica la visió. En base a aquest fum o no, el Sr. cap de Govern va contribuir a donar una mica més de fum, no aclarint on aniria aquest forn. Plana el dubte, fins i tot hi han hagut reaccions fora de les nostres fronteres. Quan dic reaccions, vull dir declaracions polítiques i institucionals d'institucions del nostre país veí del sud, oposant-se a l'eventual instal·lació d'aquest forn fora de les nostres fronteres, i per tant ens agradaria saber on ha d'anar aquest forn, vist que el fum no ha quedat esvaït per les declaracions contradictòries del Govern. Ja sabem que la ministra ha de desmentir sovint els seus companys del Govern en relació a aquestes qüestions del forn, i també el ministre portaveu, no me'l voldria oblidar en aquesta darrera sessió, després d'aquests quatre anys que han passat amb intermitències, amb una altra brillant ostentació del portaveu...

Però bé, jo crec que fóra convenient que sapiguem, i que els ciutadans sàpiguin on anem amb aquesta qüestió, perquè, sobretot, nosaltres que fa, ja, anys que estem insistint en tota la problemàtica derivada d'aquest forn, tampoc voldríem causar la dimissió de cap cònsol.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern. Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest tema del forn i del fum, l'última sessió d'aquesta legislatura en parlarem un vegada més. Però, jo voldria recordar aquí una cosa, abans de contestar la pregunta, i és que el fum d'aquest forn és el mateix que ara, o era més important abans que ara. I era molt més dolent abans que ara, des del moment que el nostre Govern, amb quatre anys, ha posat en marxa una política de selecció d'alguna de les deixalles que s'hi cremàvem, i que s'hi anàvem cremant sempre, com ara els vidres. I això era així quan vostè era ministre, Sr. Bartumeu, i en aquell moment també en feia de fum. Feia el mateix, però era pitjor, perquè hi havia de tot. S'hi tirava tot llavors.

Si algú ha moderat una mica, i no prou de cap manera, el fum d'aquests forns -dels dos forns- és el Govern lliberal, i no hem acabat, evidentment que no. Aquest forn, ja ho hem dit més d'una vegada aquí, que no és adequat, però és que no ho era l'any 1990, ja, i abans no ho era. Ja estava sobredimensionat, el país s'havia passat molt més enllà de la dimensió que tenien els dos forns, que es van afegir l'un a l'altre. I no s'havia fet res.

Ara, durant quatre anys, al final hem fet un plec de bases, és clar que sí. I s'ha tirat endavant. Però ja hem fet el que vaig dir l'altre dia, vam millorar dins del possible el rendiment d'aquest forn, des del punt de vista de la incineració, al treure-li la major part del vidre, amb la col·laboració i cooperació molt gran de tots els comuns, cal dir-ho aquí, perquè era fonamental que el triatge del vidre es comencés des dels comuns.

I això, també, s'ha de dir, perquè és clar, parlar del fum com si tot el fum l'haguéssim fet els lliberals sempre, no és així. No és així. Ningú ha fet més que nosaltres en aquest tema.

En relació al forn, tots els països d'Europa, hi ha possibilitats amb els països fronteres, de compartir tota mena d'instal·lacions, fins i tot les instal·lacions d'incineració, I això es fa. Nosaltres no ho hem descartat mai. Ni ara ho descartem, tot i les dificultats lògiques d'algunes de les autoritats de les comarques veïnes que s'hi oposen, o diuen que s'hi oposaran.

Malgrat que no ho descartem, som molt conscients que les possibilitats que el forn incinerador d'Andorra es pugui fer fora d'Andorra són mínimes. Però, seguim no descartant-les, malgrat pensar que segurament acabarem fent-lo al Principat d'Andorra.

Per tant, el que vostè pregunta, no li puc contestar d'una manera taxativa, li puc dir el que vaig dir, precisament, als mitjans de comunicació: no descartem cap opció, i sóc conscient que les opcions de poder-lo fer fora d'Andorra són molt mínimes per la lògica oposició, i per diferència de volum. Si estiguéssim parlant d'un forn incinerador de dues ciutats a un costat i altre de la frontera, d'un país Europeu, que el compartissin, seria molt fàcil de creure que és fàcil de fer. A Andorra no estem parlant del mateix volum, de cap manera. Per tant, comprenc que sigui difícil d'admetre per les comarques veïnes una incidència d'aquesta mena.

És tot Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu, vol replicar? No?

Alguna repregunta al respecte?

Bé, doncs, passem a la segona i última pregunta relativa al repartiment del correu. Fou presentada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, i publicada en el Butlletí número 68/2000, del 12 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta en qüestió ve motivada per un fet que la ciutadania ha constatat i patit, que és l'ostensible retard que hi ha en la distribució del correu interior en aquest país, i aquest... abans que el Sr. cap de Govern em contesti, ja diré que això fa anys que dura, i fins i tot abans que el Govern lliberal arribés a l'Edifici Administratiu, ja hi havia problemes en la distribució de correu, també.

Però, la pregunta no va per saber quantes legislatures fa que hi ha aquest problema, sinó que la novetat d'aquesta pregunta és doble: primera, una de les dues administracions de correus, ha tingut, el que jo qualifico de gosadia, de penjar un cartellet allà dient que "si voleu enviar cartes a Andorra passeu a dintre"; i en el moment de fer la pregunta no ho sabia, ara sí, que ja ho sé, i molts dels que són aquí, segurament, també, ho saben, el "anar a dintre", vol dir passeu per caixa, perquè aleshores, sense intervenció de l'Estat, i aquí en tinc una que ha arribat a casa meva, doncs, ara resulta que ja tenim la tarifa per aquesta carta que no ens deixen tirar a la bústia de fora, a dins val un franc per enviar una carta.

La pregunta anava en el sentit que l'administració de correus francesos s'ha encarregat de contestar-me en part. És a dir, admetent la situació actual de correus, podem admetre que es fixi una tarifa de correu interior sense intervenció d'aquesta Cambra i de l'Administració andorrana representada pel Govern?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.

Ens preguntava Sr. Bartumeu, si el Govern ha rebut una comunicació oficial sobre aquest retard. No en vam rebre cap.

Com que no en vam rebre cap, vostè ens pregunta que hem fet per impedir-ho. És clar, no ho vam saber

fins que va passar, i ho vam constatar igual que vostè, per part dels ciutadans. És va fer la gestió prop de l'ambaixador francès per part del meu ministre per saber quin era el motiu d'aquesta irregularitat total, que contradeia el Conveni, dels anys 30, tinc entès. I el Sr. ambaixador ens va dir que era un problema exclusivament d'efectius, com passa sovint, a les dates nadalenques i que era motivat per la gran creixença, i com passa sempre, de les felicitacions de Nadal, que aporten una quantitat inusitada de correu. I això no és cap excusa, és evident. Totes les cartes o felicitacions no tenen la mateixa tramitació. I encara sorprèn més que hi hagi hagut aquesta actuació, ara, quan en realitat tinc la impressió, o potser vull tenir la impressió que les felicitacions de Nadal deuen haver perdut una part de la seva importància, i potser la perdran més ja que hi ha gent que les fa a través d'internet, també, i espero que sigui així, cada vegada més, perquè, realment, embossar els serveis de correus, siguin de qui siguin, per felicitacions nadalenques absolutament rutinàries en molts casos. Sembla estrany que la gent hagi de fer hores extres per passar papers que tenen la mateixa significació que si no es fessin.

Però és clar, això no vol dir... té vostè tota la raó. És absolutament irregular el que s'ha fet, i aquesta implantació d'una suposada tarifa interior és perfectament il·lícita, no té cap dret, ni una administració ni l'altra en fer-ho. Això s'emmarca, com sabem, en un tema que no hem tractat en aquesta Cambra, ni el Govern ha continuat tractant encara, excepte converses tant amb Madrid com amb París, que estan en curs, però, que no hem pogut portar, aquí, una proposta de solució del tema del correu a Andorra, global, que ho abarqui tot a l'època que som. I sobretot per una raó, perquè tant França com Espanya, estan en un procés, avui dia important, de reconsideració del paper del correu públic, del sistema públic de correu amb privatitzacions i amb sistemes que canviaran molt el futur, i que l'hauran de canviar, també, de cara a Andorra. I a més a més, també, els andorrans pensem i sempre ho hem dit tots tant en programes electorals com particularment, que s'hauria de canviar aquest sistema.

Ens hem trobat amb aquesta contingència, i hem manifestat la nostra protesta. En aquest moment és tot el que hem pogut fer, Res més.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Alguna repregunta?

Sí, Sr. cap de Govern, algun comentari?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Només si em permet, abans que aixequi la sessió Sr. síndic, voldria agrair a la Cambra, ja que és l'última sessió d'aquesta legislatura, previsiblement, la manera com ens han acollit aquí, com a convidats que som el Govern, i la manera com han tractat tots els temes, amb totes les discrepàncies polítiques que es vulgui, especialment per part de l'oposició, però amb el respecte i amb el seny andorrà que ha prevalgut durant quatre anys, i que, aquí, entre tots nosaltres avui és un dia que vàries comissions s'han felicitat entre elles. Jo no volia deixar d'adreçar-me al Consell General amb pes, per dir que gràcies per haver-nos donat suport o no donat suport, però, en tot cas, per haver-nos expressat les opinions lliures i democràticament durant tota aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Moltes gràcies, també, per la cortesia que heu volgut tenir tots durant tota la legislatura durant els debats, i moltes gràcies, també, per la col·laboració durant tota la legislatura, que hem pogut gaudir de tots vosaltres.

Doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 18.20 h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 29 de desembre del 2000

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, del Grup Mixt, per escrit de data 6 de desembre del 2000, relativa al forn incinerador d'escombraries.

(Reg. 1440-A)

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, del Grup Mixt, per escrit de data 6 de desembre del 2000, relativa al repartiment del correu.

(Reg. 1441-A)